

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **L. Š.**, nar. xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Norbertem Ostrčilem
sídlem Široká 36/5, 110 00 Praha 1

proti

žalovaným: 1) **OxxxR IxxxT a.s.**, IČ xxx
xxx
2) **L. Š.**, nar. xxx
bytem xxx
3) **S. Š.**, nar. xxx
bytem xxx
4) **J. K.**, nar. xxx
bytem xxx

všichni zastoupeni advokátem Mgr. Danem Modlitbou
sídlem K Horoměřicům 584/10, 165 00 Praha 6

o náhradu nemajetkové újmy**takto:**

- I. Žalovaný č. 1), žalovaný č. 2), žalovaná č. 3) a žalovaná č. 4) jsou povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně částku ve výši 250 000 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. V části, kdy žalobce požadoval úrok z prodlení ve výši 9,75 % p.a. od 14. 5. 2019 do zaplacení, **s e žaloba z a m í t á .**
- III. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci náklady řízení k rukám zástupce žalobce ve výši 25 732 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 14. 5. 2019 se žalobce domáhal z titulu ust. § 147 zák. č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), aby žalovaným byla společně a nerozdílně uložena povinnost, uvedená ve výrokové části tohoto rozsudku (výrok I).
2. Žalobce tvrdil, že žalovaný č. 1 podal u Městského soudu v Praze dne 12. 6. 2017 insolvenční návrh, kterým se domáhal zjištění úpadku žalobce, prohlášení konkurzu na jeho majetek a ustanovení předběžného insolvenčního správce a jmenování prozatímního věřitelského výboru. Usnesením ze dne 12. 6. 2017 č. j. MSPH 79 INS 12182/2017-A-2 insolvenční soud zveřejnil vyhlášku oznamující zahájení insolvenčního řízení a usnesením ze dne 14. 6. 2017 č. j. MSPH 79 INS 12182/2017-A-9 nařídil předběžné opatření, kterým ustanovil předběžného insolvenčního správce, kterému uložil činit veškerá potřebná opatření ke zjištění a zajištění dlužníkovy majetku. Usnesením ze dne 20. 2. 2018 č. j. MSPH 79 INS 12182/2017-A-43 Městský soud v Praze insolvenční návrh žalovaného č. 1 zamítl. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno Vrchním soudem v Praze jako soudem odvolacím usnesením ze dne 31. 10. 2018 č. j. 3 VSPH 474/2018-A-57. Vzhledem k tomu, že insolvenční návrh byl šikanózního charakteru, domáhá se žalobce po žalovaném č. 1 jako insolvenčnímu navrhovateli a po ostatních žalovaných jako ručitelích náhrady nemajetkové újmy, kterou ohodnotil částkou 250 000 Kč. Nemajetková újma (spočívající ve snížení jeho vážnosti a důstojnosti ve společnosti, u obchodních partnerů, bankovních ústavů, jakož i v občanském a rodinném životě, s dopadem do podnikatelských aktivit) mu vznikla v důsledku zveřejnění vyhlášky a předběžného opatření, jakož i v důsledku doby trvání (od 12. 6. 2017 do 31. 10. 2018) ve výsledku neúspěšného insolvenčního řízení.
3. Ve své obraně žalovaní shodně uvedli, že nárok žalobce neuznávají. Vylučují, že podáním předmětného insolvenčního návrhu sledovali šikanózní účel, uvedený návrh byl výsledkem realisticky zhodnoceného skutkového stavu sestávajícího z údajů o v rozhodné době existujících dlužích žalobce, jeho výdělkových schopnostech a příjmových možnostech v době výkonu uloženého zákazu činnosti statutárního orgánu a současně jeho majetkové situace. Příjem dosahovaný žalobcem v rozhodné době a jeho disponibilní majetek neumožňoval úhradu pohledávek, jejichž seznam předložili. V tomto seznamu uvedli výše tvrzených pohledávek a spisové značky řízení, která jsou vedena před Obvodním soudem pro Prahu 2. Možný zásah do dobré pověsti žalobce v důsledku insolvenčního návrhu je dle žalovaných nesouměřitelný se zásahem do dobré pověsti žalobce, kterou si přivodil žalobce sám tím, že páchal trestnou činnost, což vedlo k zániku jeho oprávnění vykonávat funkci ve statutárních

orgánech společnosti. Konkrétně šlo o rozsudek Městského soudu v Praze, sp. zn. 40 T 10/2014 ze dne 29. 1. 2015 a potvrzující usnesení Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 To 89/2015, na jejichž základě byl žalobce uznán vinným z trestného činu hospodářské povahy. Pokud tedy byla něčím narušena dobrá pověst žalobce, pak nikoli insolvenčním návrhem, ale odsuzujícím trestním rozsudkem vyhlášeným v době před zahájením insolvenčního řízení. Žalobci tak jím tvrzeným způsobem nemohla vzniknout újma nemajetkového typu. Byť trestní rozsudek není veřejně dostupný, nicméně je veřejně dostupný rejstřík obchodní, žalobce byl statutárním zástupcem v mnoha obchodních společnostech a v důsledku zákazu činnosti k jednomu datu zanikly žalobci funkce statutárního orgánu. Pokud by pak někdo chtěl žalobce lustrvat, zaměří se právě na jeho obchodní aktivity, které byly přímo dotčeny důsledkem trestního rozsudku a to souvisí i s důvodem, proč byl tento trestní rozsudek žalovaným č. 1 prezentován v insolvenčním řízení, neboť zákaz činnosti měl dopad na hospodářské výnosy žalobce v budoucnu. To ho pak diskvalifikovalo v dalších příjmech.

4. Podle ust. § 147 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb. bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.
5. Podle ust. § 147 odst. 3 zák. č. 182/2006 Sb. je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.
6. Podle ust. § 147 odst. 4 zák. č. 182/2006 Sb. žalobu, kterou uplatňuje práva podle odstavců 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.
7. Podle ust. § 147 odst. 5 zák. č. 182/2006 Sb. nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavců 1 a 2, právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 tím zaniká. Nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavce 3, právo domáhat se splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 podle odstavce 3 tím zaniká.
8. Podle ust. § 2951 odst. 2 obč. zák. nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
9. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku, týkajícího se obchodní firmy OxxxR IxxxT a.s. soud zjistil, že žalovaní 2. 3. 4. byli v době podání insolvenčního návrhu statutárními orgány žalované společnosti OxxxR IxxxT a.s.
10. Z návrhu insolvenčního věřitele OxxxR IxxxT a.s. na zahájení insolvenčního řízení ze dne 8. 6. 2017 soud zjistil, že tímto návrhem požadovala společnost OxxxR IxxxT a.s., aby Městský soud v Praze proti L. Š. ml. zahájil insolvenční řízení, prohlásil na jeho majetek konkurz, ustanovil předběžného správce a předběžný věřitelský výbor.

11. Z vyhlášky Městského soudu v Praze MSPH 79 INS 12182/2017-A-2 ze dne 12. 6. 2017 soud zjistil, že touto vyhláškou došlo ke zveřejnění zahájení insolvenčního řízení proti L. Š. ml.
12. Z usnesení Městského soudu v Praze MSPH 79 INS 12182/2017-A-9 ze dne 14. 6. 2017 soud zjistil, že tímto rozhodnutím soudu byl ustanoven předběžný insolvenční správce na základě skutečností uvedených v insolvenčním návrhu.
13. Z usnesení Městského soudu v Praze MSPH 79 INS 12182/2017-A-43 ze dne 20. 2. 2018 soud zjistil, že Městský soud v Praze insolvenční návrh žalovaného č. 1 zamítl.
14. Z usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. MSPH 79 INS 12182/2017, 3 VSPH 474/2018-A-57 ze dne 31. 10. 2018 soud zjistil, že tímto usnesením Vrchní soud v Praze usnesení Městského soudu v Praze MSPH 79 INS 12182/2017-A-43 ze dne 20. 2. 2018 potvrdil. V odstavci 22 předmětného usnesení konstatuje Vrchní soud, že sdílí pochybnosti soudu prvního stupně o pravé motivaci navrhovatele k podání předmětného insolvenčního návrhu se závěrem, že obsah spisu i průběh řízení naznačují šikanózní charakter podaného insolvenčního návrhu, zakládající nárok dlužníka ve smyslu ust. § 147 odst. 2 insolvenčního zákona. Tyto pochybnosti se ve stádiu ovolacího řízení ještě výrazně prohloubily. Nic nenasvědčuje tomu, že by cílem návrhu byl skutečný zájem na zjištění a řešení úpadku dlužníka.
15. Z rozsudku Městského soudu v Praze 40 T 10/2014 ze dne 29. 1. 2015 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze 3 T 89/2015 ze dne 22. 12. 2016 soud zjistil, že žalobce byl pravomocně odsouzen za zločin kráčení daně podle ust. § 240 odst. 1, 2 písm. a) c) tr. zák. a byl mu uložen podmíněný trest v délce 3 roky, zákaz činnosti statutárního orgánu na 5 let a propadnutí majetku. K tomu žalobce uvedl, že podmínka a zákaz činnosti mu skončí ke dni 22. 12. 2021. Žalovaní nečinili sporným, že trestní rozsudky insolvenčnímu soudu předložili.
16. Z odstoupení od úvěrové smlouvy ze dne 14. 6. 2017 od Modré Pyramidy, stavební spořitelny a.s. adresované L. Š. soud zjistil, že takto spořitelna reagovala na insolvenční návrh.
17. Z výslechu žalobce jako účastníka řízení soud zjistil, že žalobce intenzivně pocítil důsledky insolvenčního návrhu v osobním a obchodním životě. Je vlastníkem nemovitosti, a to činžovního domu v Praze xxx Xxx ulice. Poté, co došlo ke zveřejnění insolvenčního návrhu, se na něj začali obracet realitní kanceláře i nájemníci, žádající vysvětlení. V insolvenčním návrhu bylo mimo jiné uvedeno, že dům daroval sestře, aby se zbavil majetku, což nebyla pravda, přestože. Žalovaní měli perfektní přehled o jeho majetku. V roce 2016 požádali o pomoc jeho prarodiče, žalobce koupil rodinný dům, kde prarodičům umožnil trvale bydlet. To bylo též dle žalobce zneužito v insolvenčním řízení, neboť tam byl neprávem uveden další věřitel, a to Raiffeisenbank, což byl závazek dřívějšího vlastníka domu, který byl vypořádán ještě dříve, než vznikl tento insolvenční návrh. To žalobce hrozně poškozovalo. Prarodiče pak nevěděli, co s nimi bude. Insolvenční návrh zasáhl i do vztahu s přáteli, okolím i v obchodních vztazích. Pokud jde o platby nájemného v ulici Xxx po zahájení insolvenčního řízení, nájemné od té doby bylo zadržováno u společnosti zprostředkovatele a nebylo žalobci vypláceno. Žalobce tratil též při obchodu s nemovitostí v k.ú. xxx. Některé své podnikatelské záměry realizoval též jako fyzická osoba již před tím, než byl trestně odsouzen, a v tom pokračoval i poté. Insolvenční řízení aktivity, které realizoval jako fyzická osoba v oblasti nákupu, prodeje a pronájmu nemovitostí též ochromilo. Pokud šlo o vztahy účastníka s blízkými kamarády a rodinou, uvedl, že každý se ho na to ptal a bylo velice vyčerpávající to stále vysvětlovat, jednalo se o poškození jeho osoby a jeho důstojnosti, stoprocentně. Někteří věřili jeho vysvětlení, některé vztahy to poškodilo nevratně.

18. Další důkazy provedené při jednání dne 15. 1. 2020 soud samostatně nehodnotí, neboť nejsou relevantní pro výsledek tohoto sporu.
19. Na základě provedení dokazování a vyhodnocení provedených důkazů podle ust. § 132 o. s. ř. dospěl soud k těmto závěrům skutkovým a právním:
 20. Soud především zkoumal, zda byla zachována lhůta uvedená v ust. § 147 odst. 4 zák. č. 182/2006 Sb. Žaloba ke zdejšímu soudu byla podána dne 14. 5. 2019, rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. MSPH 79 INS 12182/2017, 3 VSPH 474/2018-A-57 ze dne 31. 10. 2018, kterým bylo řízení o insolvenčním návrhu skončeno, bylo žalobci doručeno (jak doložil) dne 15. 11. 2018. Lhůta k podání této žaloby byla dodržena.
 21. Insolvenční návrh sám o sobě již zpochybňuje samotnou podstatu dobré pověsti. Základní obrana žalovaných v tomto řízení byla postavena na tom, že žalobce žádnou dobrou pověst nemá, neboť byl trestně odsouzen, a proto podání insolvenčního návrhu již další škody na jeho pověsti nemohlo způsobit. Soud především konstatuje, že logika žalovaných, že osoba trestně odsouzená je vyňata z práva domáhat se ochrany podle ust. § 147 zák. č. 182/2006 Sb. je nepřijatelná. Pokud se dále žalovaní bránili tím, že dosud existují pohledávky věřitelů, existující již v době podání insolvenčního návrhu, které nyní řeší Obvodní soud pro Prahu 2, soud k tomu konstatuje, že insolvenční soud se všemi relevantními skutečnostmi v rámci insolvenčního řízení dostatečně zabýval a není předmětem tohoto řízení pravost namítaných pohledávek zjišťovat. To, že se jednalo o šikanozní insolvenční návrh žalobce prokazovat nemusel, neboť bylo na žalovaných, aby vyvrátili domněnku, že se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinił zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu. To se žalovaným nepodařilo. Žalovaní 2, 3, 4 jako ručitelé netvrdili a nebylo zjištěno, že by bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku. Soud v této souvislosti připomíná i citované rozhodnutí (odst. 14 tohoto rozsudku) kdy Vrchní soud v Praze výslovně uvedl, že nic nenasvědčuje tomu, že by cílem (insolvenčního) návrhu byl skutečný zájem na zjištění a řešení úpadku dlužníka.
 22. Nemajetková újma a její vznik a výše: Soud má za prokázané shora uvedenými důkazy, že podání šikanozního insolvenčního návrhu a zveřejnění trestního rozsudku v rámci tohoto insolvenčního řízení mělo na žalobce a jeho postavení v osobním i podnikatelském životě značné negativní dopady. Žalobce se po žalovaných domáhá, aby mu společně jako přiměřené zadostiučinění za nemajetkovou újmu zaplatili částku ve výši 250 000 Kč. Podle konstantní judikatury za nemajetkovou újmu lze považovat újmu, která pro poškozeného neznamená přímou majetkovou ztrátu, když typicky se jedná o zásah do cti a soukromí osoby. Nicméně v konečném důsledku se následky této újmy mohou projevit i v majetkové sféře poškozeného. Bylo prokázáno, že v příčinné souvislosti s šikanozním insolvenčním návrhem žalobci nepochybně nemajetková újma vznikla. Soud proto dále posuzoval, zda požadovaná výše v penězích za způsobení nemajetkové újmy je přiměřená, popřípadě zda nepostačovala omluva. Soud považuje požadované finanční vyrovnání spíše za symbolické vzhledem k okolnostem případu, počtu žalovaných i závažnosti nemajetkové újmy. Proto je volba zadostiučinění v penězích i výše požadované částky přiměřená. Ze všech uvedených důvodů proto soud žalobě jako zcela důvodné vyhověl, neboť všichni žalovaní odpovídají společně a nerozdílně za vznik nemajetkové újmy, žalovaný č. 1 jako insolvenční navrhovatel, ostatní žalovaní pak podle ust. § 147 odst. 3 zák. č. 182/2006 Sb. Pouze (jak vyplývá z výroku II) soud nepřiznal žalobci zákonné úroky z prodlení, neboť se nejedná o prodlení s peněžitým plněním.

23. Soud přiznal úspěšnému žalobci i náhradu jím účelně vynaložených nákladů (výrok II.), a to v souladu s ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., neboť neúspěch žalobce (nepřiznání zákonných úroků z prodlení) byl pouze nepatrný a neměl vliv na základ projednávané věci. Soud při stanovení odměny vycházel z ust. §§ 7 bod 6., 8 odst. 1, 11 a 13 vyhl. č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu). Soud vycházel z tarifní hodnoty 250 000 Kč, když odměna za jeden úkon právní služby činí 9 300 Kč. Žalobci přísluší odměna za právní zastoupení v počtu 2 úkonů právní služby, konkrétně:

1. převzetí zastoupení
2. účast na jednání dne 15. 1. 2020

Dále žalobci přísluší odměna za 2 režijní paušály po 300 Kč. Součástí náhrady nákladů řízení je dále soudní poplatek ve výši 2 500 Kč. Podle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. přísluší advokátovi 21% DPH ve výši 4 032 Kč, když právní zástupce žalobce osvědčil, že je plátcem DPH. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH tak činí 25 732 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení, k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím zdejšího soudu. Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domoci jeho splnění návrhem na výkon rozhodnutí.

Praha, 15. leden 2020

JUDr. Irena Karpíšková v. r.

předsedkyně senátu